

נאכין גרויסע שריפה
וואס האט אויס
געבראכען אין שטוב
פון הרה"ק ר' אברהם
אבא שפירא זי"ע האט
ער באוויינט נאר די
גרויסן יחוס ברייוו
ביז רש"י הקדוש, מיט
וואספארא ווערטער
האט אים זיין קינד
זייענדיג בלויז פון פיר
יאר אלט הרה"ק רבי
פנחס מקאריץ בעל
אמרי פינחס זי"ע אים
דאמלסט געטרייסט

(יארצייט ג' כי תצא י' אלול)
**

ווי אזוי האט זיך
הרה"ק רבי אברהם
יעקב מסאדיגורא זי"ע
זיך צוריק ארויס
געכאפט די גרענעץ
נאכדעם וואס ער איז
געווען אים ליגעל אויף
די חתנה פון זיין קינד
הרה"ק ר' יצחק
מביאן בעל פחד יצחק
זי"ע און שטאט חאטין
רויסיה?

(יארצייט ד' כי תצא י"א אלול)
**

פרשת כי תצא

אידן האבן שוין געזעהן ישעות מיטען מנדב זיין א טאג אדער א חודש דעם הלולא דצדיקיא,
רופט שוין צו מנדב זיין אין א שטאט אבער איבער די גאנצע וועלט הזכות הצדיקים וועט זיכער
מגין זיין פאר אייך עב"ג בב"א רופט.

1866-368-6724

הל' לא דצדיקיא

היום זונטאג פרשת כי תצא ח' אלול חל' היארצייט של הרח"ק

בעל שם משמעון אב"ד וויקנא וראב"ד טשערנאוויטץ

רבי אלטר אליקים שרגא פייבוש ב"ר חיים שמעון זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים ח' אלול תרצ"ו זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הרח"ק רבי אלטר אליקים שרגא אב"ד וויקנא אב"ד טשערנאוויטץ זצ"ל נפ' ה' ט"ז אלול ה'תקצ"ו

שפירא נואך אמ"ו הרח"ק ר' חיים שמעון שפירא מטאוסט זי"ע בן הרח"ק ר' בערנא אב"ד סקאלא ופ"י

עמלק ועשו הוא הס"מ וידוע שאי אפשר ללחום באומה אם לא נלחם הבשר תחלה כמו שכתוב בזה"ק על פסוק: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם

מת על שפת הים (פרשת בשלח י"ד ל') והכוונה היא על השר של מצרים שהיה שמו גם כן מצרים עיי"ש. מה שאין כן אצל השר של עמלק דהיא הס"מ אי אפשר להלחם בו עד ביאת גואל צדק ולכך לא האביד גם את עמלק ועמו. עד תוכן דבריו הקדושים. ועל פי דבריו הקדושים יש לתרץ בפשיטות את הקושיא הנ"ל. (בית ישראל)

איתא במדרש פליאה כל מה שישראל אוכלים בעולם הזה אינם אוכלים אלא בשכר האמונה. המדרש הזה אומר דרשוני: דהא קשה מפני מה דוקא בשביל זאת? ונראה לתרץ: דהנה איתא: דרש רבי שמלאי: תרי"ג מצות נאמרו לו למשה, שס"ה לאוין כמנין ימות החמה, ורמ"ח עשה בנגד אבריו של אדם. אמר רב המנונא מאי קרא (דברים ל"ג ד') תורה צוה לנו משה מורשה תורה בגימטריא, שית מאה אחד סרי הוי אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום וכ"ו, עד בא חבקוק והעמידין על אחת שנאמר: וְצַדִּיק בְּאֵמוּנָתוֹ יִחְיֶה. (חבקוק ב' ד') (מסכת מכות כ"ג) והנה זקיני המהרש"א זי"ע הקשה וכי בא חבקוק ועוד נביאים לגרוע מכל המצות שבתורה שהתורה מנה תרי"ג מצות והם לא מנו רק איזה מצוה לבד, אתמהא? ותירצו דהנביאים עשו סייגים כוללים לכל המצות שבתורה וחבקוק עשה סייג היותר כללי לכל

רבינו הגאון וקדוש חריף ובקי, למד תורה לשמה וחדש חידושי דאורייתא וחיבר ספרים יקרים ספר בית יהודה על התורה, ספר שם משמעון על התורה וספר מקור חיים על מאמרי שבתות וימים טובים חנוכה ופורים ולקוטים על הש"ס ומגלות יוחסין מהרבה צדיקים וקדושי עליונים, וספר בית ישראל על התורה וספר אהלי צדיקים ספורים וחידושי תורה מהרבה צדיקים וקדושי עליונים.

כשהגיע לפרקו נשא לבתו של הרח"ק ר' ישראל הלוי מקי"ק באקוי זי"ע בן הרח"ק ר' חיים משה מסטעפין זי"ע בן הרח"ק ר' דוד הלוי מגיד משרים דקי"ק סטעפין זי"ע בן הרח"ק ר' שמואל מקי"ק בראד זי"ע בן אחר בן מהגה"ק רבינו הגה"ק רבי דוד הלוי אב"ד אוסטראה בעל טורי זהב זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים ביום ח' אלול בשנת תרצ"ו זי"ע

נשאר אחריו בנו הרח"ק ר' פנחס שפירא זי"ע זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

סגולה
אמר בשם הרח"ק ר' רפאל מבערשיד בעל פאר לישורים הנקרא הרבי רפאל המלאך זי"ע שאמר כל הצרות הבאות על מחזיקי הארענדעס הכל בעבור חילול שבת, והקשה היא הלא איתא דכל מצוה בפני עצמה זהו מסוגל לעושר וזו לבנים וכ"ו [עשר תעשר - עשר בשביל שתתעשר. (מסכת תענית ח')] אמר רב הונא: הרגיל בנר חנוכה הויין ליה בנים תלמידי חכמים. (מסכת שבת כ"ג) וכן בעבירות וכ"ו, ואיך אפשר דהכל בא עבור חילול שבת? ותירץ על זה כל שומר שבת מחללו מחול לו וכיון שאינו שומר אזי פוקדין עליו כל העבירות שעשה, מה שאין כן אם היה שומר שבת, וזה שאמר שהכל הוא בעבור שמירת שבת. (אהלי צדיקים)

מתורתו של רבינו
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֶשָׂו אָחִיו אֲרָצָה שְׁעֵיר שְׂדֵה אֲדָוִם. (פרשת וישלח ל"ב ד') וְאֶשְׁלַחָה לְהַגִּיד לְאֲדָנִי לְמַצָּא חֵן בְּעֵינָיו (שם ל"ב ו') קשה דאדם כיעקב אבינו ע"ה שיכול להשתמש במלאכים יהיה ירא מן עשו הרשע? הנה האלשיך הקדוש הקשה על הפסוק: זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלְק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם. (פרשת כי תצא כ"ה י"ז) דלמה לא השמיד את עמלק ועמו לגמרי כמו שהאביד את המצרים לגמרי? ותירץ בזה שהשר של

המצות והיינו מצות אמונה ובטחון והכוונה הוא לימד שכל המצות הם תלוים ובנוים על מצוה אמונה שאם הוא מאמין הבשם יתברך ובהשגחתו אז הוא יכול לבוא ולקיים על ידי זה כל המצות שבתורה. ועל דרך זה פירשו המפורשים מה שאמר הכתוב: כָּל מִצְוֹתַי אֲמַנּוּהָ. (תהלים קי"ט פ"ו) והיינו כנ"ל שכל המצות הם בנוים על אדני אמונה ובטחון עיי"ש. והשתא יש ליישב דברי המדרש דלעיל דהנה איתא: איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה. (משלי כ"ח כ') והכונה הוא דמי שמאמין בהשם יתברך ומקיים מצותיו באמונה אז מתברכים בפרנסה והצלחה למעלה מדרך הטבע כי ב' הנהגות הם א' בדרך הטבע והב' שלא בדרך הטבע ומי שמקיים מצותיו בדרך אמונה שמאמין בהש"ת ובהשגחתו אזי מתברכום למעלה מן דרך הטבע.

צו באקומען טעגלעך די יארצייטען איימעלט צו mosdoss@gmail.com

אידן האבן שוין געזעהן ישעות מיטען מנדב זיין א טאג אדער א חודש דעם הלולא דצדיקיא, רופט שוין צו מנדב זיין אין א שטאט אבער איבער די גאנצע וועלט הזכות הצדיקים וועט זיכער מגין זיין פאר אייך עב"ג בב"א רופט.

1866-368-6724

הל' לא דצדיקיא

היום מאנטאג פרשת כי תצא ט' אלול חל היארצייט של

דן משבטי ה' בן יעקב אבינו ע"ה

נסתלק לגנזי מרומים ט' אלול ב' שייחזכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

בן זמנ' ה' ע"ה ה'ה בנא התמ'ס' e יצק אב'ט' ע"ה זנה e ב'זה e eפתת רת', מקור e'כ' e אמרה רת' אמנו ע"ה: רחל דנני אלקים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על פן קראה שמו דן [פרשת ו'צ'א ז' ו']. אמרנ' (בראשית זכה ע"ג ז') אמא כי זכות בן נפצנה רת'. אמרנ' מספר כי בן נאזכר בט' אלול eפתת פ"ו ז'אמ' יצק אב'ט' ע"ה ומת בג'ז' כז"ה שנה

שבט דן היה מרובה באוכלוסין יותר משאר השבטים חוץ משבט יהודה, בזה נמי לענ"ד רצה הקב"ה להראות שהגדול שבשבטים והקטן שבשבטים שווין לפניו אם עושין רצונו כמו שהיו שווים במלאכת המשכן שבצלאל משבט יהודה, ואהליאב משבט דן עושי

המשכן, וכן נתברך דן ודן עמו פאחד שבטי ישראל. כמיוחד של השבטים, בהוא יהודה, בברכת יעקב אבינו נקרא דן נחש, יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחר. (פרשת ויחי מ"ט י"ז) ובברכת משה רבינו ע"ה נקרא דן: ולדן אמר דן גור אריה יזק מן הפסן. (פרשת וזאת הברכה ל"ד כ"ב) האבן לשם נתנה לדן וכ' הבחי שהיא אבן שנראה בה פרצוף אדם מהופך, וכתב הסדה"ד שהוא ראה אבן זאת והיא עגולה וצבעה כמו חלבון ביצה צלול והרואה בה נראה ראשו למטה ורגליו למעלה. (מליצי אש)

קברו

Yuhrzeit.com

ובמיוחד בשנים האחרונות, מרבים לדבר על מעשי ניסים שקרו לאלה שבאו וביקשו להיושע. נשאר אחריו בנו חושים ע"ה ובני דן חושים וגו', שהיה לו בניס כחושים של קנה, ואף על פי כשירד למצרים עדיין לא היה לו בניס רק חושים בלבד, מכל מקום נקרא כן על שם העתיד, כדדריש אשר שם שמות, אל תקרי שמות אלא שמות... גם חושים נאמר בו בני משום חשיבותו, שהוא יחיד שקול כרבים, שיצא ממנו משיח בן דוד, שאמו מדן, וכתוב חשי"ם חסר וי"ו... דוע כי חושים בן דן הוא שהסיר ראש עשו והפילו אותו למערת המכפלה בשעה שהיו השבטים עסוקים בקבורתו של יעקב. (ילקוט ראובני ויגש)

אחר פטירתו של הרה"ק ר' יחזקאל שרגא האלבערשטאם בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע, ביום ו' טבת שנת תרנ"ט, היה בנו הרה"ק ר' אברהם שלום מסטראפקוב זי"ע נשבר מאוד אודות האסון שקרב בפטירת אביו ונסע על שבת קודש אל הרה"ק ר' שלמה האלבערשטאם מבאבוב זי"ע והיה אז פרשת ויגש, ובליל שבת קודש היה אז ניטל, ושאל הרה"ק מבאבוב אתו אם

הוא זוכר כיצד נהג אביו הרה"ק משינאווא זי"ע כשחל ניטל בליל שבת קודש, אם אמר דברי תורה? והשיב הרה"ק מסטראפקוב זי"ע שזוכר שאמר אז דברי תורה, ואמר שקדושת שבת קודש מגין עלינו ואין חשש מפני ליל ניטל, ואמר הרה"ק מבאבוב דאם כן יאמר הרה"ק מסטראפקוב תורה. וביקש הרה"ק מסטראפקוב שיבאו לפניו חומש, וכדרכו בקודש שהיה פותח החומש ובאותו מקום שנפתח היה אומר דבר תורה על הפסוק שם, ובאותו הדפוס נדפס הפסוק: ויגן דן חשי"ם. (פרשת ויגש מ"ו כ"ג) על דף אחד, ובדיוק באותו דף נפתח החומש, והיושבים מסביב סברו שהרה"ק מסטראפקוב ידפדף עוד דף כדי שיהיה פסוק שיש מה להרחיב בו בדברי תורה, אבל הוא פתח מיד את פה קדשו ואמר: דהכוונה שבני דן הם בניהם של הצדיקים, כי הצדיקים נקראים דן על שם הכתוב: דן ודן עמו פאחד שבטי ישראל. (פרשת ויחי מ"ט ט"ז) והמה חושים, שבני הצדיקים יש בכחם לברך את ישראל שהקב"ה יחיש וימהר להושיעם, וכאשר נסתלק הצדיק אז הני הצדיק יכולים חיש מהר לפעול ישועה בזכות אבות. (דברי שלום)

ויאפלא זי"ע, שאלוהו התלמידים טעם על תפלתו לאחר שעת תפלת כל ישראל? ואמר שכמו שמצינו בשבט דן, שהיה נוסע באחרונה ומאסף לכל המחנות כמו שנאמר: ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם (פרשת בהעלותך י" כ"ה) פירוש שהיה מגביה כל האבידות שנאבדו מכל הנוסעים לפנייהם (גמרא ירושלמי מסכת עירובין פ"ה ה"א) היינו שהיו מגביהים ומעלים כל התפלות של ישראל שהיו בלא דחילו ורחימו, וכן אני גם מאסף לכל התפלות, שמתפללים בני ישראל בלי כוונה הראויה, והם בחינת אבודים, ואני מאספם ומחזירם לבעליהם, פירוש לשורשם. (זכרון טוב)

אחר כיבוש הארץ התנחל שבט דן, אחד מתריסר שבטי ישראל, בשני אזורים: הפלג הדרומי בתחומי בקעת אונו, לוד חבל עקרונ, עמק איילון וחבל ההרים שבין אשתאול לקריית יערים, הפלג הצפוני התנחל בסביבות מקורות הירדן שבצפון, באיזור העיר דן.

נסתלק לגנזי מרומים ט' אלול ב' שייחזכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן (ספר הישר) מסורות אחרת גורסת, כי מקום קברו הוא באיזור הכפר דנה שבעמק יזרעאל, למזרח הר תבור כחצי שעה. שורש המסורת על הקבר שבאשתאול הוא מתוך הפסק שנאמר על שמשון בן שבט דן: תחל רוח ה' לפעמו במחנה דן בין פרעה ובין אשתאול. (שופטים י"ג כ"ה) ופירושו קדמונים: מחנה דן, פירושו של דבר, מקום מנוחת דן, כלומר קברו של דן והנה קברו באשתאול הפך להיות אבן שואבת למבקשי ישועה ורחמים בכל התחומים, פרנסה, בריאות, זיווג, ועוד. ומדור לדור,

צו באקומען טעגלעך די יארצייטען
אימעלט צו Mosdoss@gmail.com

נתנדב היום לע"נ הר"ר שבתי ב"ר פסח יהודה ז"ל תנצב"ה

הל' לא דצדיקיא

היום מיטוואך פרשת כי תצא י"א אלול חל היארצייט של הרה"ק

מסאדיגורא

רבי אברהם יעקב ב"ר ישראל זי"ע

נסתלק לגזי מרזמים י"א אלול תרמ"ג זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הרה"ק רבי אברהם יעקב פרידמאן מסאדיגורא זי"ע נולד כ' מרחשון תתפ"ב לאביו הרה"ק ר' ישראל ראש ישיבה

לז"ש זי"ע בן הרה"ק ר' שלום סטרא מפרמיסטי זי"ע בן הרה"ק ר' אברהם המלך זי"ע בן הרה"ק ר' צבי בער המגיד הגדול

ממעזריטש זי"ע, בן הרה"ק ר' אברהם זי"ע ולאמעה בקוצש עז התנא המלך רבי יוחנן הסנדלר זי"ע עז צבא מלך ישראל חי וקיים

ע"ה, ולאמו הרבנית הצדיקת מרת שרה בת הרה"ק ר' משה ראש ישיבה ממארישטש זי"ע בן הרה"ק ר' איזער מפ"נסק זי"ע

מהרבי ר' משה לייב מסאסוב זי"ע: זהו מסוגל לפרנסה. וכשמדברים מן הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע: זהו מסוגל להמתקת הדינים, ולא שם קדשו דייקא רק אפילו מזכירין שם העיר בארדיטשוב הוא גם כן מסוגל להמתקת הדינים (סיפורי צדיקים) מתורתו של רבינו מאמונת הצדיק באים לאמונת ה', ומאמונת ה' באים ליראה ואהבה עילאה. (עשר אורות) רמז רבינו על פרשת ראה שהוא ראשי תיבות ר'אש א'לול ה'יום, כי קריאת זאת הפרשה תהיה תדיר בפתחה של חודש הרחמים

ונכון לציין החתונה של הרה"ק ר' יצחק מביאן בעל פחד יצחק זי"ע בנו של רבינו זי"ע היתה בעיר חאטין שברוסיה, וידוע שעל הרה"ק מרוזין זי"ע ועל בניו הקדושים היתה פקודה מטעם ממשלת רוסיה שאסור להם ליכנס לרוסיה, אחרי שהרה"ק מרוזין ברח משם כידוע, ועם כל זה עלה ביד רבינו להיכנס לרוסיה ולהיות בחתונה, בלא יודעים. והנה למחרת החתונה הוכרח רבינו לברוח כי נודע דבר היותו ברוסיה, ומסרו מסירה לממשלה כי הרבי פרידמאן עבר על גזירת המלך והוא נמצא בגבולם, ונשלחה טעלגראמה אל הקאפיטאן של הגבול, בעיר נאוויסעליץ, לסגור ולשמור על הגבול מעבור בו הרבי פרידמאן, ונסים גדולים היו לרבינו, בנוסף לזה שגם אנשי שם ובעלי הון יצאו לנאוויסעליץ ונשאו חן בעיני הקאפיטאן לקבל שוחד רב מידם ושלא יגלה הטעלגראמה עד שיעבור רבינו את הגבול, ובשעה שעמד רבינו על שטח הגבול, עמד הקאפיטאן עם אשתו על המרפסת שבביתו ויספר לה הקאפיטאן בסוד את הנפלאות של שידוד המערכות לכבוד הרבי, והראה לה באצבעו הנה זהו הרבי, ענתה לו אשתו בשביל רבי כזה הכל היה כדאי, רק דבר אחד הוא לפלא אצלי שרבי כזה יסע אף פסיעה אחת בלי הביבאל (כינוי לספר תורה בלשונם) כי לא ראתה שום ספרים אצלי, ענה לה הקאפיטאן אסביר לך הדבר, רבי גדול כזה אינו צריך לביבאל הוא בעצמו בייבאל, והגבאי רמ"ד גוטמאן ע"ה ששמע כל השיחה והבין השפה סיפר השיחה לרבינו, אמר לו רבינו: הרי צדקו דבריו של הקאפיטאן, והדבר נרמז בתוה"ק אצל המצוה שהיה למלך ישראל שייכתוב לו ספר תורה, וכתוב בקרא: וְהִנֵּה עִמּוֹ וְקָרָא בוּ כָל יְמֵי חַיָּיו (פרשת שופטים י"ז ט) הפסוק התחיל בלשון נקבה, והיתה ומסיים בלשון זכר בו. אלא הכוונה היא שהתורה הק' (שנקראת בכל מקום בלשון נקבה) צריך להיות המלך דבוק בה כל כך, עד שיהגרום לו שיקרא בו בעצמו כל ימי חייו, שהוא בעצמו יתהפך להיות כמו ספר תורה.

רבינו היה בוצינא קדישא, שפל ברך עניו כהלל ובעל גמ"ח גדול, ואלפים נתן בכל חדש על החזקת ת"ח, ועניים הרבה אכלו על שלחנו בכל יום ויום, אצלו הי' תורה וגדולה, עבודה וגמ"ח עולה בקנה אחד, ואלפי ישראל ובתוכם גאוני וצדיקי הדור נסעו אליו להנות מזיו קדשו, וכבר אביו אמר על בניו רבינו זי"ע ועל אחיו הרה"ק ר' דוד משה מטשארטקוב זי"ע שהם זכו לאור הגנוז ויכולין להביט מרחוק דברים נפלאים וגנוזים.

וסיפר: כשביקר הרה"ק ר' אייזיק'ל מקאמארנא זי"ע בסדיגורא אמר לרבינו: שמעתי על מר שהוא בעל מעשה, יואיל ויספר לנו מעשה. ענה רבינו: בעל מעשה? מעשה אחת תקועה במוחי ומטרידה מנוחתי "מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי" (חסידים מספרים)

וכמו כן סיפר שרבינו נפגש על מסילת הברזל עם הרה"ק ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע בעת שנסעו שניהם למרחץ, ביקש הרה"ק מזידיטשוב את רבינו שיאמר דבר תורה? ענהו כי בלי הכנה א"א לומר, ובקשו שיאמר לכה"פ איזה מעשה? ענהו רבינו: אנו יודעים ממעשה אחד: מעשה אבות סימן לבנים, שחייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי. והיינו כשם שמעשה האבות נהיה מזה תורה, כך צריכים הבנים לראות שממעשיהם יוכל להיות תורה, ונהנה הרה"ק מזידיטשוב זי"ע מזה, ויצא בריקוד נלהב משמחתו על שמיעת תורה

11. (זכרונם לברכה) כשהגעו לפרקו ביי"ח סיון תקצ"ד נשא את הרבנית הצדיקת מרת מרים ע"ה בת הרה"ק ר' אהרן מקארלין בעל בית אהרן זי"ע. בג' מרחשון בשנת תרי"א נסתלק אביו התחיל רבינו לנהג עדתו בעיר פאטיק, ובשנת תרי"ב אחר הסתלקותו של אחיו הגדול הרה"ק ר' שלום יוסף זי"ע עבר לעיר סאדיגורא למילא את מקומו ואת מקום אביו הק'. נסתלק לגזי מרזמים י"א אלול בשנת תרמ"ג ומנו"כ שם. בשאר אחריו בניו הק' בנו הממלא מקומו הרה"ק ר' ישראל זי"ע הרה"ק ר' יצחק מביאן בעל פחד יצחק זי"ע. וחתנו הרה"ק ר' ישראל פרידמאן מטשארטקוב בעל גזי ישראל זי"ע בן הרה"ק ר' דוד משה ראש שושלת טשארטקוב זי"ע בן הרה"ק ר' ישראל מרוזין זי"ע

והסליחות (בשבת מברכין אלול, או ברא"ח אלול) והודיענו הכתוב בזה העת - ל' יום קודם ראש השנה, 'ראה אנכי נותן לפניכם היום' - 'היום' זה ראש השנה (כמבאר בזה"ק ח"ב ל"ב ב) זכור מ'עתי' את היום הגדול הבעל"ט, וניתן לכם חודש זה כמתנה לקנות לעצמכם 'שנה טובה ומתוקה'. התעוררו כבר מעכשיו לקראת יום הגדול של 'ראש השנה' הבא עלינו לטובה, ותזכו בדין לשנת גאולה וישועה. (באר הפרשה)

הרה"ק ר' ישראל מטשארטקוב זי"ע סיפר: חותני הרה"ק ר' אברהם יעקב מסאדיגורא זי"ע סיפר כי הרב הצדיק מבארדיטשוב זי"ע היה נוהג לאכול פירות בראש חודש שבט כמנהג בית שמאי (באגדה בשבט). ראש השנה לאילן קדקרי בת שמאי - מסכת ראש השנה פרק א' משנה א) ואמר חותני הטעם: כי מה שהלכה היא כבית הלל, היא מחמת כי בית שמאי הם מעולם המחשבה, ובית הלל מעולם המעשה, על כן הלכה כמותם, וידוע כי הרב הצדיק מבארדיטשוב היה נשמת רבי עקיבא, ורבי עקיבא היה מעולם המחשבה, כדאיתא בגמרא (מסכת מנחות כ"ט ב) אמר הקב"ה כך עלה במחשבה, לכן נהג בעצמו כבית שמאי. (חמדת ישראל טשאריס)

י"א אלול יומא דהלולא של רבינו ואחיו הרה"ק ר' שלום יוסף זי"ע ויום הכפורים חלים תמיד באותו היום. כי יום כיפורים מכפר, ומיתת צדיקים מכפרים (מועד קטן כ"ח [אמרי קודש מבאין זי"ע])

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן סגולה בשם רבינו כשמדברים במוצאי שבת קודש מהבעל שם טוב זי"ע, זה מסוגל להנפש. וכשמדברים במוש"ק

נתגדב היום לע"נ הר"ר נחמן ב"ר בצלאל ז"ל תצב"ה

הל' לא דצדיקיא

היום פרייטאג עש"ק פ' כי תצא י"ג אלול חל היארצייט של הגה"ק

המקובל בעל בן איש חי

רבי יוסף חיים ב"ר אליהו זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים י"ג אלול תרס"ט זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הגה"ק האב"ד ר"ש גאון אב"ד 223 המקובל האב"ד רבי' ר' יוסף חיים ב"ר א"ש ח' ס"ט זי"ע נאצ' 2' ע' 223 22

כ"ג מנחת אב תצ"צ 3 אב"ד הגה"ק ר' אליהו המרדכי א"הו בן הגה"ק ר' אשה חיים זי"ע

רבינו נודע בכשרונותיו כבר בילדותו, היה בעל זכרון מופלא, בקי בש"ס בראשונים ובאחרונים. וגם באחרונים בני זמנו, כגון שו"ת וחידישי החת"ס סופר, שו"ת שואל ומשיב. כן היה בקי אף בחיבורים של גדולי החסידות. היה בקי גדול בספרי קבלה ונחשב כאחד מגדולי המקובלים. היו לו ידיעות גם במדעים והוא משתמש בידיעות אלה בתשובותיו, חיבר למעלה מארבעים ספרים ביניהם ספרי פירושים לזוהר וחיבורים אחרים בקבלה, ספרי דרשות ופירושים. מקהילות ארצות המזרח הרבו להפנות אליו שאלות. תשובותיו נפרסמו בספרו רב פעלים, כן כתב ספר שו"ת תורה לשמה, אך הספר שהוציא את שמעו למרחקים היה הספר בן איש חי

וכמו כן חיבר למעלה מ'ק' פיוטים פיוטו הידוע ביותר מרבינו הוא "ואמרתם כה לחיי" לכבודו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, פיוט זה נכתב בארץ ישראל בשנת תרכ"ט בציונו של הרשב"י והתפרסם והתקבל בכל קהילות ישראל.

בגיל ז' נפל לתוך בור עמוקה ובנס ניצל. בהיותו בבור נדר שכשיצא מהבור יקדיש את כל חייו רק ללימוד תורה

בז' אלול תרי"ט נסתלק אביו, ביי"ג אלול בתום השבעה דרש רבינו הספד גדול, ודבריו עשו רושם כביר על לב הקהל, באותה שעה נמנו וגמרו פרנסי העיר, להכתירו בכתר להנהיג את קהילתם, והנהיג את קהילת בגדאד במשך חמישים שנה עד יום פטירתו. היה דורש כל שבת לאחר תפילת מנחה גדולה ואלפי אנשים נהרו לשמוע את הדרשה הקבועה.

בכ"ה בניסן בשנת תרכ"ט יצא רבינו ואחיו הגה"ק ר' יחזקאל זי"ע לבקר ולעלות לארץ ישראל ולהשתטח על קברי הצדיקים שבה, ביום י"ב באייר הגיעו לדמשק ובה קיבלו את פניהם כל גדולי העיר וליוו אותם בדרכם לקברי התנאים בגליל. שם ישב רבינו ימים מספר בקבר בניהו בן יהוידע ע"ה נתגלו לו שם סודות רבים וגדולים, וגם ביקר בקברו של רבי שמעון בר יוחאי, ובו חיבר את הפיוט המפורסם "ואמרתם כה לחיי". משם המשיך דרכו לירושלים, בהגיע שם, לאחר תלאות רבות, התקבלו בכבוד גדול על ידי כל חכמי וגדולי ירושלים. אחת הסיבות לנסיעתו היתה כדי ללמוד עם תלמידי ישיבת המקובלים בית אל. לאחר מכן המשיך דרכו לחברון, לפקוד את קברי האבות במערת המכפלה, בשונו לעירו הביא רבינו עפר מארץ ישראל, ופיזר אותו על רצפת בית הכנסת ואבן מירושלים קבע בראש כותל המזרח שבבית הכנסת.

ביום ז' מנחם אב תרמ"ב נפטרה אמו ע"ה ומאז במשך ז' שנים לא יצא רבינו מפתח ביתו אפילו לדרוש ברבים. מעשה שהיה בבגדאד בימי רבינו: היו שני אנשים שמלאכתם היה לקנות בגדים ודברים ישנים. פעם אחת שמעו שיש אצל משפחה אחת לקנות כמה חפצים ישנים, התוועדו ביניהם והלכו יחד כדי לקנות

רשימת ספרי רבינו זי"ע

א. אבן שלמה:	ביאור על שיר השירים
ב. אדרת אליהו:	דרשות על פרשת השבוע והספרות
ג. אור זרוע:	לימוד והלכות על מצות רבי עקיבא
ד. אש המלך:	ביאור על מצות רות
ה. אמנות עתיק:	לימודים תפילות לענינים שונים
ו. אפיקי בינה:	חסידות וחידישי ב"ר א"ה תורה ודעת
ז. אורח חיים:	ביאור על רצפת של פסח
ח. בן איש חי:	הלכות ב' חלקים לבי סדר שבתות השנה
ט. בן איש חי:	דו"דים על פי סדר פרשת השבוע
יא. בן יהודיע:	ד' חלקים, דרושים על ד' שבתות עם פני אליהו ויהוידע
יב. בנינו:	ה' חלקים, ביאור על אגדות חיים
יג. בנינו:	ביאור סופר על אגדות חיים
יד. ברכת אבות:	ביאור על ספר היקנות המור
טו. ברכת חיים:	דרישות על מצות אבות
טז. דעת המנוח:	ביאור על כל הפרשת השנה
יז. היולדת רבא:	ביאורים והקדמות ברכות הקבלה
יח. חוקי הנשים:	לימודים תפילות לילי בעשר
יט. חיים והשלום:	מס' הלכות, תפילות והנהגות נשים
כ. חסדי אבות:	ביאור על ספר תמימים
כא. סתר מלכות:	ביאורים על מסכת אבות
כב. סתר מלכות:	ספר תפילה לפרא, לסיים הנראים
כג. לשון הנשים:	הנהגות והלכות
כד. סלחן הבריות:	ב' חלקים, חקירות, תפילות, לימודים והנהגות
כה. משל ומשול:	דרישות על מצות ביות הסיני
כו. משפחת החרוץ:	שולחן, לומר פנים
כז. נבלמים משהיך:	תפילה, לימוד והקנות ללב ראש דרוש
כח. סדר חיים:	משיגות מסכתות נבלת
כט. עוד יוסף חי:	תפילות והנהגות ליום כיסוס
ל. עוד יוסף חי:	הלכות: על פי סדר שבתות השנה
לא. עזרת המסרת:	דו"דים לפרשות השבוע עם פני המשולח, ופיראית ויחזקאל
לב. קרן ישיעה:	דו"דים נבלים בקבלה האדה
לג. רב ברכות:	ביאור על מילת אפיקי
לד. רב שלום:	דו"דים ופולמוס בבלה והלכות עירך
לה. רמזות הנפש:	ד' חלקים, שו"ת על ד' חלקי חיים עם פני יוסף
לו. תורה לשמה:	תפילות והנהגות לנפשות נשונות
לז. תיקון ז' בארז ז' באב:	שאלות ותשובות על ד' חלקי חלקי עירך והקבלה
לח. תיקון תפילה:	לימוד ליום ספרות שנה רבי המור י"ג
	תפילות ותיקונים שונים

לידך אל תחמיצה, (מכילתא על שמות י"ב י"ז) שנאמר: ושמרתם את המצות (שמות י"ב י"ז) ונכנס להשלים את המנין, ענה אמנים לקדיש ויצא גם הוא לאותו מקום. בהגיעו שמה ראה שחברו כבר קנה את כל החפצים זולת כמה סמרטוטים פחותי ערך, ומרוב שהיו בלויים לא חפץ חברו לקנותם בשום אופן, מפני טורח משא בראותו כך, בכדי שלא ילך בידיים ריקניות קנה את כל הסמרטוטים ונשא אותם על שכמו לביתו. בהיותו ממין את הסמרטוטים, מצא בתוכם כר אחד בלוי. פתח את הכר כדי להציל את הנוצות מצא בתוכם מרגלית אחת, הלך אצל סוחר מרגליות, הסוחר העריך את המרגלית בחמשים זהובים, ונתן לו את הסכום במזומן, קרא על עצמו את הפסוק: ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר (פרשת בשלח ט"ז י"ח). בנאווא לביתו, אשתו כששמעה שהסוחר נתן עבור המרגלית חמישים זהובים במזומן, התחילה לבלבל את מוח בעלה שילך לערער ויקח את המרגלית בחזרה. החסיד לא ידע מה לעשות היה בין הפטיש של אשתו ובין הסדן של מצפוננו, באמרו מה שעשה עשוי ואינו חפץ לשונות דיבורו. אבל מרוב הפצרותיה של אשתו החליט לשאול בעצת רבינו, רבינו כששמע את כל המעשה ענה ואמר: אתה ענית אמן על חצי קדיש שהם חמשה אמנים, וחז"ל אמרו שכר אמן העולם הזה הוא עשרה זהובים חמש פעמים עשר, הרי נתנו לך חמשים זהובים במזומן בעולם הזה והקרן קיימת לך לעולם העולם הבא. החסיד יצא שמח ומרוצה. (אהבת חיים)

בשנת תרס"ח נסע לכפר כפיל שבאירק להשתטח על קבר של יחזקאל הנביא ע"ה ושם חיבר את ספרו מראות יחזקאל, כעבור יותר משנה יצא שוב לקברו של יחזקאל הנביא ע"ה אך לא הגיע

למחוז חפצו, בדרכו ליד הכפר גץ תקפה אותו מחלה, ונסתלק שם לגנזי מרומים ביום י"ג באלול בשנת תרס"ט. וארוננו הובא במסע בן יומיים מהכפר גץ לעיר בגדאד ושם מנו"כ. זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

מתרתו של רבינו
בן עזאי אומר: הוי רץ למצוה קלה כבחמורה, ובורח מן העברה. (אבות פרק ד')
משנה ב') רצונו לומר: כח הריצה שהאדם רץ, הוא מתפשט בכל אבריו של אדם, שכולם מתנוועעים בריצה, דהרץ עושה תנועה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו יחד, ועל ידי זה ימשך קדושה להם מאותה מצוה שעושה, ומתקדשים אבריו, וניצול גם מהרהור עבירה, שגם ההרהור הוא מתפשט בכל גופו של אדם, וזהו שאמר: הוי רץ למצוה קלה כבחמורה, ובורח מן העבירה, דבריחה היא גם כן ריצה, שגם כן פעולתה בכל האברים שכולם יתקדשו בה, אלא דעל מצות עשה יפול לשון ריצה, ועל לא תעשה לשון בריחה. (זכות אבות)